

з. Ако се увиди въ оногова, кой то се кае, хладность въ раскаяніе то (сирѣчь, ако се види, защо то не раскаювасе отъ всичко сердце нито сожалѣва, защо то е разлютилъ Бога съ неговы те грѣхове) и ако исповѣдка грѣхове те си, казѣвайки токмо (съ уста) за онымъ, безъ сожалѣніе и безъ смръдно умиленіе за това, защо то онъ съ грѣхове те си разлютилъ Бога, Господа Всемогѣщаго и Отца Премилосердаго, отъ Кого то зависи всичка та и времена та, и потова послѣ вѣчно то челоѣческо блаженство: тогава тревѣва да умалчишиъ сердце то мѣ съ съ страхъ на съда Божіа и навѣчно то мѣченіе, кое то ще вѣде на онымъ грѣшницы, кои не са се раскаяли.

и. А ако се увиди въ кающагоса, защо то онъ на клонявасе коды отчаяніе, сирѣчь: ако да мысли, че не може вѣчи да добые прощеніе онъ въ свои те тежки грѣхове: тогава такъого тревѣва да го подкрѣпишиъ съ милосердіе Божіе, и да мѣ кажешъ, защо то нема (на оной свѣтъ) такъовъ грѣхъ, кой то бы могъ да прекышава Божіе то челоѣколюбіе. При това да кажешъ и онымъ слова Пророка Іезекіила; „яко Богъ, хотѣніемъ не хошетъ